

የአበው የጽሑፍ ዘመን ይደገም

በሰሙ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ።

ሰዎች በመንፈሳዊ፣ ማኅበራዊ፣ ሥነ ልቡናዊ ምርምር ሥራዎች ዙሪያ የተለያዩ ጽሑፎችን ጽፈው ራሳቸውን፣ ሕዝባቸውን፣ አገራቸውንና ዓለማቸውን ጠቅመዋል። ሥነ ጽሑፍ በሁሉም የለማችን ክፍል እየታየ ላለው ሁለንተናዊ ዕድገት ያበረከተው አስተዋዕኦ ቀላል አይደለም። በአንጻሩ በክፉዎች ክፉ ጽሑፍ ዓለማችን የደረሰባት መከራና ድቀት አይዘነጋም።

ቤተ ክርስቲያንም የእግዚአብሔር ቤት ነችና መጽሐፋዊ ትምህርቷንና ሥርዐቷን፣ ክርስቲያናዊ ትውፊቷን፣ ሊቃውንቷን፣ አገልግሎቷንና ክብሯን የተመለከቱ ደገኛ ጽሑፎች ተጽፈውላታል። በታወቀ መነሻ ከ300-450 ዓ.ም ድረስ ያለው ጊዜ «የተከሰቱት አባቶች ወርቃማ የሥነ ጽሑፍ ዘመን» ይባላል። ይኸውም ቅዱሳን ሊቃውንት ርትዕት ሃይማኖትን ለመግለጥ፣ አጽራረ ቤተ ክርስቲያንን ለማጋለጥና ለመገሠጽ በርካታ ጽሑፎችን ያዘጋጁበት ወቅት በመኾኑ ነው። ከዚህ በተቃራኒ በክህደት የታወሩና በኑፋቄ የሰከሩ እኩይ ጸሐፊዎች ሐሰትንና ከንቱነትን በሚተፋ ብዕራቸው በቤተ ክርስቲያን ላይ ያሻቸውን ሲሉባት በእንቶ ፈንቶ የተሞሉ ጽሑፎችን በመጻፍ ያሳዘኗትም አልጠፋም። በጌታ «የገሃነም ደጆች አይችሉአትም» የተባለባት ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ግን መሠረቷ የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ነውና አትነዋወጽም። ማቴ.16፣18።

ይሁን እንጂ ሐቅና መንፈሳዊነት የጎደላቸው የትችትና ዘለፋ ጽሑፎች መውጣት ከጎልፈተ ዓለም በፊት ይቆማል ተብሎ ባይታሰብም ከቀድሞው በበለጠና በተደራጀ መልኩ አንሰራርቶ መቀጠሉ ብዙዎቻችንን ያሳዘነናል። አሚኒ ሥላሴን የሚተቹ፣ የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስን የባሕርይ አምላክነት የሚከዱና ክብረ ቅዱሳንን የሚያናገሩ ጽሑፎች በዝተዋል። ሥርዐተ ቤተ ክርስቲያንን፣ ክርስቲያናዊ ትውፊትንና ክብረ ቤተ ክርስቲያንን እየተጻረሩ፣ የመንፈሳዊ አገልግሎት መቀረቆችንና አገልግሎታቸውን እያጣጣሉ፣

መጻፍ በእውነትና በእምነት የሳቱ ሰዎች ተግባር ሆኗል።

እነዚህን ጽሑፎች የሚቀፈቅፉት አሚኒ ሥላሴ የሌላቸው አሕዛብና መጽሐፍ ቅዱስን እንደ ሥጋ ፈቃዳቸው የሚያጣምሙ መናፍቃን ብቻ ናቸው ብለን አንደመድምም። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሊፈጠር በሚችለው አለመግባባት ያኮረፉና ተነካን የሚሉ አገልጋዮች ለጽሑፎቻቸው ምላሽ ከሚሰጧቸው የግብር መሰሎቻቸው ጋር በመሆን ችግሩን እያበራከቱት ይገኛሉ። ዓለማውያን ጸሐፊቱም በአንባቢ ዐይን መግባት ላልቻለ ጽሑፋቸው ማሻሻጫ ያደረጉት ይህንኑ ጉዳይ ሆኗል።

ጽሑፎቹ መዳረሻ አድርገው የተጻፉበትን ዓላማ በአጽንኦት ስንመረምር የተለያዩ ምክንያቶችን አንግበው እናገኛ ችዋለን። ትችትንና ዘለፋን ብቻ ዓላማና ግባቸው ያደረጉ ጽሑፎች አሉ። የሁሉ ፈጣሪና መጋቢ ከሆነው አምላክ ጀምረው በደሙ የመሠረታትን ቅድስት ቤተ ክርስቲያንን ከነ አስተምህሮዊ፣ ሥርዐቷና ትውፊቷ ጭምር ይተቻሉ። የቤተ ክርስቲያንን ንጹሕ አስተምህሮና ሥርዐት በዓለማዊ፣ በአሕዛባዊና በኑፋቄአዊ ጠባይዕ የመበረዝ ዓላማም አላቸው። በተለይ ምእመኑን ከርትእት ኦርቶዶክሳዊ ሃይማኖቱ በማደናገርና በማጠራጠር ወደራሳቸው አማሌቃዊ ድንኳንና መናፍቃዊ አዳራሽ ለማስኮብለል ተብለው የሚጻፉት ጽሑፎች ግን ብዙ ናቸው።

በየወቅቱ ለሚወጡ ፀረ ቤተ ክርስቲያንና ፀረ ሊቃውንት ለኾኑት ጽሑፎች ምላሽ በመስጠት ረገድ ያለውን ዘገምተኛ አያያዝ የገመቱ አጽራረ ቤተ ክርስቲያንም የልብ ልብ ስላገኙ እንዳሻቸው እየፈነጩ ነው። ባፍ በመጽሐፍ ከመተንኮስ አልፈው በአንዳንድ ቦታዎች የቤተ ክርስቲያንን ይዘታና ጥንታውያኑ ሕንጻ አብያተ ክርስቲያናት ጭምር «የኛ ነበሩ» ማለት ጀምረዋል።

በፈቃድ እግዚአብሔርና በአባቶቻችን ጽናት ተጠብቆ የቆየው የቤተ ክርስቲያናችን ኦርቶዶክሳዊ ትምህርት፣ ሥርዐትና ትውፊት ለመጭውም ትውልድ ያለእንከን መተላለፍ

የአበው የጽሑፍ ዘመን ይደገም

የሚችለው የሚመለከታቸው አካላት ዛሬ በሚያደርጉት የማስተማር፣ የማጽናትና የጥበቃ አገልግሎት ነው። ለችግሩ ቃላዊ ምላሽ ብቻውን በቂ አይኾንም። በቃል ከሚደረገው ትምህርትና ስብከት በላይ የጽሑፍ ሥራዎች ትኩረት ሊሰጣቸው ይገባል። የተጣሩ የጽሑፍ ሥራዎች በተለያዩ በታዎች ወደሚኖሩ ምዕራባዊና የመድረስ ሰፊ ዕድል ስላላቸው አስፈላጊውን ሁሉ መስጠት ከፍሎ ምዕራባዊ የቤተ ክርስቲያንን ንጹሕ ትምህርት፣ ሥርዐትና ትውፊት እንዲረከብ ማድረግ ያስፈልጋል። ዛሬ ለሕዝብ ክርስቲያኑ ጠብቀን ልናስረክበው ያልቻልነውን ነገ ከየትም አምጥተን ልንሰጠው አንችልም። በዚህም ተጎዲ የሚኾነው ሁሉም ነው።

ለእግዚአብሔር መንጋ የማይራኽ ጨካኝ ተኩላዎች በየቦታው ስለ ተነሡ ጥንቃቄ የተሞላበት መንጋን የመታደግ አገልግሎት ያስፈልጋል። የሐዋርያውም ማስጠንቀቂያ ይህ ነው።- «በገዛ ደሙ የዋጁትን የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ትጠብቁአት ዘንድ መንፈስ ቅዱስ እናንተን ጳጳሳት አድርጎ ለሾመባት ለመንጋው ሁሉና ለራሳችሁ ተጠንቀቁ። ከሄድሁ በኋላ ለመንጋው የማይራሩ ጨካኞች ተኩላዎች እንዲገቡባችሁ ደቀ መዛሙርትንም ወደ ኋላቸው ይስቡ ዘንድ ጠማማ ነገርን የሚናገሩ ሰዎች በመካከላችሁ እንዲነሡ እኔ ዐውቃለሁ።» ሐዋ.ሥራ.20:28-30።

ከእግዚአብሔር ዘንድ ለተሰጠች ርትዕት አርቶዶክሳዊ ሃይማኖት ታማኝ የነበሩ አባቶቻችን በዘመናቸው ለተነሡ የአሕዛብና የመናፍቃን ጽሑፎች የማያዳግም ምላሽ ሰጥተው የቤተ ክርስቲያንን የውስጥና የውጪ ጠላቶች ዝም አሰኝተዋል። ከመጽሐፍ ቅዱስ ቃል ጋር ፈጽመው የተዋደዱት የአበው ጽሑፎች ዛሬም ድረስ የመናፍቃንና የአሕዛብን አንገት የሚያስደፉ ሲሆኑ የቤተ ክርስቲያንም የአስተምህሮቷ መሠረቶች ናቸው። ለምሳሌ የእስክንድርያ ትርያርክ የነበረው ታላቁ ቅዱስ አትናቴዎስ አርዮሳውያንን በቃልና በጽሑፍ በማሳፈር የታወቀ ከመሆኑም በላይ ለቤተ ክርስቲያን ታላቅ ሥራ ሠርቷል።

የእዚናንዙ ቅዱስ ኅርኅርዮስ በዚህ ተደንቆ «የቤተ ክርስቲያን ዓምድ» ሲለው የቂሃርያው ቅዱስ ባስልዮስ «ለቤተ ክርስቲያን ሕግም ከእግዚአብሔር የተሰጠ ሐኪም» ብሎታል። በቃልና በጽሑፍ ብቻ ሳይሆን ሕይወትን ሊያስከፍል በቻለ የሰማዕትነት ጉዞ ውስጥ አልፎ የቤተ ክርስቲያንን ትምህርት፣ ሥርዐትና ትውፊት ሲጠብቁ ምዕራባዊና ከጨካኝ ተኩላዎች ታድገዋል። ቅዱስ እገናጤ ዎስ ለአናብስት ሊጣል እየተወሰደ ሳለ ለጥቂት ጊዜ ዕረፍት ባደረገባት ሰማርያ ሆኖ ክርስቲያኖችን የሚያጽናፍ፣ ኑፋቄን የሚቃወምና አላውያን ያካሂዱት የነበረውን ግፍ የሚያወግዝ ጽሑፍ ጽፏል። በትምህርቱ የጸኑ ክርስቲያኖችም በታወጀባቸው ስደት የተነሣ በዱርና በገደል እየዘኸ የእግዚአብሔርን ቤት አነጹ። በግፍ አገዳደል እየተገደሉ ሕያው ታሪክ ሠሩ። የተመቻቹ የጽሕፈት ቁሳቁሶችና ሁኔታዎች በሌሎች ዘመን ቢኖሩም እያሌ መጻሕፍትን በእንባቸው ባራሱት ቀለምና በደማቸው ጻፉ።

በተመሳሳይ መልኩ ዛሬም ትችትን፣ ብረዛን፣ ማደናገርን፣ ማጠራጠርንና ከኾነላቸው ደግሞ መንጠቅን ግባቸው አድርገው ለሚጻፉ ለእዚህ ጽሑፎች እስከ ዛሬ የተሰጠ ምላሽ የለም ለማለት አይቻልም። በቁጥር ከበዙት የክፋት ጽሑፎች ብዛት አንጻር ግን ወቅታዊ፣ ተገቢና የተባበሩ ምላሾች በበቂ ሁኔታ መሰጠቱ ተጠናክሮ መቀጠል ይኖርበታል።

በሌላ በኩል የትኛውም ሰው የመረጠውን እምነት የመከተል ሕገ መንግሥታዊ መብት በተጠበቀበት አገር ውስጥ የቤተ ክርስቲያንን ትምህርት፣ ሥርዐትና ትውፊት እየተቹ መጻፍ ምንም ዓይነት መንግሥታዊ እርምጃ የማያስወስድ ከሆነ ነገሮች ከዚህ በላይ የክፋ ይሆናሉ። አሕዛብና መናፍቃን በቃልና በጽሑፍ የሚያካሂዱትን ትችት፣ ብረዛ፣ ማጠራጠርና ማስኮ ብለል ተከታትሎ ማስቆም ካልተቻለ የነገው ታሪክ ሌላ ይሆናል።

ስለዚህ ሕግ አስፈጻሚ አካላትም ቢሆኑ በምዕራባዊና በቤተ ክርስቲያን ላይ

የአበው የጽሑፍ ዘመን ይደገም

ለሚነሡት የመተቸት፣ የማደናገርና የመበረዝ ዘመቻዎች ትኩረት ሰጥተው የድርጊቱን ፈጻሚዎች እርምጃ ሊወስዱባቸው ይገባል፤ እየተጣሰ ያለው ሃይማኖታዊ ብቻ ሳይሆን ሕገ መንግሥታዊ መብት ጭምር ነው። ስለዚህ የቤተ ክርስቲያን ልጆች የሆንን ሁሉ «አይመለከተንም» ሳንል ከችግሩ አኳያ ተፈላጊውን አገልግሎት በቀናነት ለመፈጸም ተባብረን መነሣት ይኖርብናል።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር